

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla Debrecenben, a 2007. szeptember 19-én megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége és más bűncselekmény miatt I.r.vádolt és társa ellen indított büntető ügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2007. évi május hó 17. napján kihirdetett 9.B.885/2006/12. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

A vádlottakkal szemben alkalmazott megrovás intézkedést súlyosítja és a vádlottakat 300 (háromszáz) - 300 (háromszáz) napi tétel, napi tételeként 150 (egyszázötven) - 150 (egyszázötven) Ft, mindösszesen 45000 (negyvenötezer) - 45000 (negyvenötezer) Ft pénzbüntetésre ítéli.

A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztére kell átváltoztatni, azzal, hogy egy napi tétel összegének a helyébe 1 napi szabadságvesztés lép.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Indokolás

A megyei bíróság a rendelkező részben írt ítéletével a vádlottakat hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége és könnyű testi sértés vétsége miatt, mint társtetteseket megrovásban részesítette.

Az ítélet ellen az ügyész súlyosítás, pénzbüntetés kiszabása végett élt jogorvoslattal.

A vádlottak és védőjük felmentés végett jelentett be fellebbezést.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az ügyési fellebbezést fenntartotta, próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés alkalmazását indítványozva.

A bejelentett fellebbezések folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált.

A felülbírálat során megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítási eljárást nagyrészt a perrendi szabályok megtartásával folytatta le.

Eljárási szabályt sértett azonban azzal, hogy sértettet tanúkénti kihallgatásakor nem figyelmeztette a Be. 82.§ (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott mentességi jogára, miszerint a vallomást megtagadhatja akkor, ha magát bűncselekmény elkövetésével vádolná. Így vallomása a Be. 84. §-a alapján bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe. Az ítéletábra ezért újra kihallgatta a sértettet, melynek elején megtette a szükséges törvényi figyelmeztetéseket. A tanú ezt követően az addig tett vallomásait fenntartotta. Így azok már törvényesek, és az elsőfokú bíróság által kifejtettek szerint bizonyítékként értékelhetők.

Az elsőbíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A lényeges bizonyítékokat beszerezte és megfelelő alapossággal értékelte.

Megalapozott, hibáktól és hiányosságoktól mentes tényállást állapított meg, mely a Be. 351.§. (1) bekezdés szerint a másodfokú eljárásban is irányadó.

A megyei bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességében is a logika szabályainak megfelelően értékelte. Részletesen számot adott arról, hogy milyen okok folytán, mely bizonyítékokra alapította a tényeket, és melyeket vetett el a tényállás megállapítása során. Indokolási kötelezettségét a szükséges körben teljesítette. Meggyőző indokát adta, hogy a vádlottak tagadó vallomásával szemben miért a sértett rájuk nézve terhelő vallomását fogadta el és tette a tényállás alapjául.

A megyei bíróság az irányadóul elfogadott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyes a cselekmények minősítése is.

Helyesen tárta fel az elsőbíróság a súlyosító és enyhítő körülményeket.

Tévedett azonban abban, hogy úgy értékelte, hogy a vádlottak cselekménye oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy sürgősszerű büntetés vagy intézkedés alkalmazása. Az ítéletábra rámutat, hogy az ellenállást nem tanú sító, megbilincsel, így lényegében védekezésre képtelen sértett indokolatlan, folyamatos bántalmazása nagymértékű társadalomra veszélyességet hordoz magában. Az nem írható a vádlottak javára, hogy cselekményüket vagyoni elleni bűncselekményt megvalósító, előzőleg menekülni próbáló személy sérelmére követték el.

Ezért a másodfokú bíróság a vádlottakkal szemben halmazati büntetésként a Btk. 51.§-a alapján pénzbüntetést alkalmazott, melynek során a napi tételek számát a terheltek által elkövetett cselekmény súlyához, valamint a bűnösségi körülményekhez, az egy napi tétel összegét pedig a vádlottak személyi, jövedelmi és vagyoni viszonyaihoz igazította. A Btk. 52. §-a alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Így a Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a szükséges részben a Be.372.§ (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg helytálló rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

Debrecen, 2007. szeptember 19.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

dr. Gömöri Olivér sk.
előadó bíró

dr. Hágger Tamás sk.
bíró

ZÁRADÉK: A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 9. B. 885/2006/12. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2007. szeptember 19.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő

